

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
Research Library, The Getty Research Institute

TRACTATUS

DE

SIGNATURA SALIUM,
METALLORUM,

ET

PLANETARUM,

Sive

Fundamentalis Institutio, eviden-
tissimè monstrans, quo pacto facillimè non
solùm Salium, Metallorum, atque Planetarum,
sed etiam Appellationum, & Nominum ipsis impo-
sitorum Vires, Significatio, Natura, & Proprie-
tates, non ex Libris, aut Scriptis, sed nudâ
ipsorum Signaturâ, Circuli & Qua-
drati ope, cognosci, addisci, &
supputari queant.

*Gratiam Eorum, qui Miraculorum Divinorum con-
templatione utilissimâ & maximè necessariâ delectantur,
opusculum conscriptum, & in lucem editum*

A

JOANNE RUDOLPHO GLAUBERO.

AMSTELODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM,

CIO IOCLIX.

שנת ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

A D

L E C T O R E M

B E N E V O L U M .

Ictericum est vulgare ; Cave tibi ab illis, quos Natura notavit : Verum illud quidem, si Naturæ abortus, & præternaturalibus signis notati homines intelligantur ; De cæteris autem rebus falsum est. Omnipotens

nam Deus omnes suas Creaturas, magnas, æquè & parvas, notis suis certis insignivit, & quasi picta lineamenta hominum oculis subjecit, ex quibus cognoscant, quæ cujusque sit natura, & proprietas, & quid commodi atque utilitatis Humano Geni conferre possint. Hinc non modò omnia Vegetabilia, ut herbas, frutices, & arbores, sed etiam Animalia, ut bestias omnis generis, imò & hominem ipsum, in terrena superficie commoventes, in aquis habitantes pisces, & aves aëris incolas; quin etiam cuncta mobilia juxtà cum immobilibus, formis, & figuris peculiaribus signavit, his ipsis signis nobis significaturus, quem cum quævis herba, quodvis animal, quævis avis, quivis piscis habeat, & cui rei inserviat. Est verò hæc Scriptura Divina, Divino digito cunctis rebus inscripta, ex qua omnium rerum Natura nobis addiscenda fuisset.

Posteaquam verò homines magis ac magis à

fua humana, ad brutalem Naturam desciscere cœperunt, ac tam nobilis Signaturæ rationem habere desierunt, Brutaes suos conceptus, Divini operibus, & Signaturæ omnibus rebus à Naturâ insitæ posthabentes, usu venit, ut temporum decursu longiore vera illa Signatura, sive Scriptura Divina gradatim obscurata perierit, ac penitus evanuerit, adeò ut pauci admodum hoc sæculo reperiantur, qui aliquâ tantæ scientiæ notitiâ imbuti sint. Nam plæraque hominum pars librorum & scriptorum solent ductum sequi, atque ex ipsis omnium rerum virtutes, & proprietates addiscere student. Nec studium hoc improbare posset, si nobis vera, incorrupta, & integra Veterum & experienciâ singulari nobilium Authorum scripta superessent. Enimvero quia serie annorum longâ frequentes illorum descriptionum emendationes, & interpretationes illa eo pacto corruerunt, ut vix veri quid in ipsis inveniri longè profectò satius esset, ut mutila & corrupta ejusmodi scripta tanti non fierent, sed potius vetus illud à Deo positum fundamentum, cum omnia illa scripta, omnes characteres, & omnia signaturæ innituntur, ortumque suum acceptum referunt, ex tenebris in lucem rursus produceretur, & ex eo omnium rerum proprietates, & natura accideretur. Vera hæc via esset sine tot erroribus breviori temporis spatio ad Naturæ cognitionem perveniendi, ad quam falsis illis scriptis pervenire plurimis annis non licet.

Quærat forsan aliquis, ubi antiquum illud, & Deo locatum fundamentum quæri debeat, aut inveniri possit? Ubique, ajo, utpote unicuique, intè oculos versans, atque cum primis in cœlo se exhibens, ubi Sol, Luna, & Stellæ omnes in rotunda figurâ a Deo constitutæ sũnt, nobis significantes, quod ex rotundo Circulo omnes formæ, & omnes figuræ ortum suum capiant, ipsaque ro- unditas, sive circulus, tanquam perfectissimum quid ad Cœlum atque Deum ipsum pertineat. Apud Veteres certè positum in more fuit, ut ro- undo circulo cuncta ista designarent, quæ nec numero comprehendere, nec voce pronunciare, nec ingenio concipere poterant, ac è contrario quadratâ figurâ notarent ea, quæ nec captum, nec ingenium, nec numerum excedebant. Circulo autem cœlestia, & captum humanum superantia, Quadrato contrâ ex Circulo prodeunte visibi- lia, terrena, & captui humano subjecta denota- runt.

Quanquam etiam iidem Veteres Philosophi Circulum Deo soli attribuentes in ea versati sunt opinione, Deum nullâ re aptius depingi posse, nisi circulo, ut Deus ipse, initium & finem nul- lum habente; nihilominus tamen omnia ea, quæ post Deum magni fecêre, Circuli quoque signo insigniverunt: Solem nimirum in Firmamento, & Aurum in terra; prioremque nonnulli istorum Philosophorum ipsum Deum esse opinati sunt. Alii ex Philosophis illis Ethnicis Deo affinixerunt

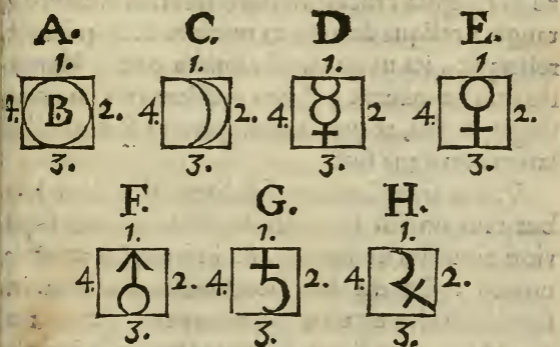
effigiem Serpentis, se in rotundum Circulum incurvantis, & terrena cuncta, ex cœlesti origine producta Quadrati Figura, & ità Cœlestia, & Terrestria Circulo & Quadrato simul adumbrarunt.

Prout igitur observarunt, quantum in rebus signandis vel Cœlestis vel Terrestris naturæ esset, tantum etiam ex circulo & Quadrato aut addiderunt, aut subtraxerunt, ac figuras pro eo etiam variarunt. Non solum autem in Cœlestibus Luminaribus, Sole puta, Lunâ, & cæteris Planetis, sed etiam in omnibus terrestribus Creaturis, in terra Solis, Lunæ, Planetarum cæterarumque Stellarum operationibus; productis, Auro nimirum, Argento, Cupro, Stanno, Ferro, Plumbo, atque Argento Vivo, signandis ejusmodi modum adhibuerunt, omnes ejusmodi characteribus, & signis notando, quibus Cœlestia Luminaria, inferiorum harum creaturarum causas efficientes, notavêre. Sic Sol & Aurum Terrestre, perfectissimæ Dei Creaturæ Circuli, punctum aut centrum in medio habentis, insigne gerunt: Luna & Argentum dimidii circuli seu duorum semicircularum haud longè à seinvicem distantium figurâ apparent, & sua corpora non absolutè perfecta esse, sed aliquo saltem defectu adhuc laborare arguunt: Cæterorum Planetarum signa, ut \bar{h} , \bar{z} , \bar{o} , \bar{p} , & \bar{x} , etiam cæterorum Metallorum sunt signa, Plumbi nempè, Stanni, Ferri, Cupri, & Argenti Vivi, quippe Auro & Argento multo viliorum, &

imper-

perfectiorum, atque imperfectioribus characteribus notatorum, quales sunt ex dimidio Cir- culo, & dimidio Quadrato, significantes, vix di- midia parte ipsa Argento, & vix una quarta parte perfectionis Auro respondere.

Clarius rem ut proponam, operæpretium duxi uminarium illorum cœlestium, ut ☉, ☽, ♀, ♁, ♃, & ♅, & Terrestrium Metalloꝝ, ut Au- ro, Argenti, Argenti Vivi, Cupri, Ferri, Stanni, & Plumbi characteres, quales ipsis Veteres Astrono- mi & Philosophi imposuerunt, quadratis eadem magnitudine constantibus includere, ut ex ipsis appareat, quibus à seinvicem perfectionis gradi- us distent.

Hic quasi domunculis inclusæ sunt Charactericæ illæ signaturarum Figuræ, quadrato domun- clæ vicem gerente, cui Solis seu Auri signum li- ra B. notatum, circulum videlicet rotundum si

imposuero, quatuor partibus 1. 2. 3. & 4. numero signatis quatuor latera quadrati attinget, & cum complebit, inter Cœlestes & Terrestres creaturas Solem atque Aurum cæteris omnibus perfectione suâ præstare significaturus.

Lunæ sive Argenti signum sub literâ C. tria quidem Quadrati latera attingit, superiore nimirum Cornu sui apice numero 1. superius, & inferiore numero 3. inferius latus, tergi verò curvitate numero 2. tertium latus. Quartum numero 4. ob incurvatam superficiem concavam attingere nequit.

Mercurii character sub litera D. si quadrato imponatur, utroque cornu superius latus numero 1. & apice crucis inferiore inferius numero 3. tangit: reliqua duo latera numero 2. & 4. intacta relinquit, ita ut quadrati dimidia pars à Mercurio intacta maneat; Luna ejusdem tria latera attingat, & Sol, atque Aurum quatuor seu omnibus latera contigua sint.

Venus sive Cuprum sub litera E. etiam duobus tantum sui quadrati lateribus adhæret superiori nimirum numero 1. & inferiori numero 3. notato: Cætera duo latera numeris 2. & 4. insignita ab ejus attactu libera manent. Pari ratione & Mars cum Ferro superius tantum & inferius latus tangunt, ut sub litera F. videre est. Sic etiam Saturnus sive Plumbum literâ G. & Jupiter sive Stannum literâ H. significantur, & tantum duo suorum quadratorum latera tangere cernuntur.

x apposita Figura igitur videre est, quo perfectionis gradu Metalla seinvicem consequantur, sed ut nullum errorem committere possit, qui gradibus dictis discernendis hanc figuram relexerit. Veteres nec casu, nec frustra ejusmodi characteres adhibuerunt, sed totam signandi rationem eò direxerunt, ut Signum cum Natura & proprietate signatæ rei exactè conveniret, sicut consonantia inter Luminaria cœlestia sive Planetas, & Metalla insignis convenientia clarè manifestat. Non tamen hæc cunctis in oculos incurrunt, sed solum tantum, qui oculis præditi sunt Metallorum naturam perspicere, & ex notitia Metallorum, quam habent, perfectionis gradus dictos dignoscere valentibus. Quantum enim in Characteris profunditate se conspiciendum exhibet, tantum etiam perfectionis & puritatis in signato corpore reperitur. Quantum autem ex quadrato adfuerit, tantum etiam imperfectionis accessit. Axioma autem hoc est, & præceptum Chymicum ineluctabile omninò, & admodum certum, ut qui in Metallorum emendatione ejus ductum sequutus fuerit, haud facile errorem commissurus sit. Aurum ex Metallis perfectissimum Quadrati latera quatuor attingendo perfectionem suam eximiam arripuit; Argentum à perfectione Auri non longè distat. Ex cæteris autem Metallis Argentum Vintum, Ferrum, & Cuprum, dimidium, Plumbum tertium, & Stannum quartum tantum perfectionis gradum consequuta sunt.

Sed instruendis tantæ cognitionis desiderio
 flagrantibus hæc pauca sufficere arbitramur.
 Qui plura de his Cœlestium Luminarium, &
 Terrestrium Corporum signaturis Harmonicis
 cognoscendi cupiditate tenetur, accuratiori exa-
 mini Fundamentum hoc, quod paucis hîc innui-
 mus, subijciat, ea inventurus, & comperturus,
 quæ Aristoteli olim ignotissima, & hodiernas
 quoque scholas nostras penitus fugiunt. Verif-
 simum hoc asserere audeo, Veteres in Ægyptio-
 rum Scholis maxima mysteria signaturarum cha-
 racteribus occultasse, & non solum his Soli,
 Lunæ, stellis ac Metallicis corporibus impositis
 signis, sed etiam nominibus ipsis, quæ cunctis
 indiderunt maxima secreta manifestasse, idque
 casu non esse factum, ut huic subjecto tale, illi
 aliud nomen imposuerint. Ex quo autem tem-
 pore nomina plurima posterius mutauère, inde con-
 tigit, ut in magnam incertitudinem signatura il-
 la abierit, & multis dubiis jam fluctuet. Nomi-
 na ab Adamo, Noacho, posterisque ipsorum quæ
 apud Ægyptios, Chaldæos, & Hebræos in usu
 fuère, & forsan adhuc sunt, rebus imposita Græ-
 ci quoque in usum adhibuerunt, & ex eodem
 fundamento debitis, & veris appellationibus res
 nuncuparunt. Eas ad se derivatas Latini non a-
 nimadverterunt, nec curaverunt, licet unicum in
 ipsis, & verum fundamentum omnis secreto-
 rum illorum investigationis locatum sit. Equi-
 dem Ægyptiæ, Chaldææ, & Hebraicæ linguæ
 ignarus

narus & rudis nomina illa, eorumque signatum interpretari nescio. Earundem linguarum ritus, & aliqua Luminis Naturalis cognitio-
decoratus, talibus investigandis & explorandis
operam impendendo, prudenti inquisitione com-
priet veritatem eorum, quæ hîc scripsi, quod
sempe omnium rerum Natura, & Proprietas
ominibus & characteribus ipsorum nobis ob o-
culos positæ sint. Dilucidiorè explicatione rem
pediam, & Circulum ac Quadratum paucis
ponam. In præcedenti de Naturâ salium opu-
culo satis clarè docui & demonstravi, cuncta in
fundo salis & soli originem suam acceptam ferre.
Circulo solem, & Quadrato salem Veteres desi-
narunt. Sicut verò Circulus primò ducitur, an-
quam ei Quadratum imponatur, & etiam Cir-
culus jure Quadrato antefertur, utpote hujus ori-
o, eodemque eo nomine potior: ità etiam sol
æferendus est salis, cui ortum dedit, & quem
sistentiâ suâ præcessit; Hic verò cum sole ori-
ne suâ, comparatus in minore censu habendus
est: Hinc sine sole sal, & sine sale sol nihil gene-
t, & producit, ac utriusque solis nimirum ma-
s munus obeuntis, & Salis fæminæ vices ge-
ntis conjunctio in omni generatione & pro-
jectione necessariò requiritur. Sic Fæmina Eva
nquam Quadratum ab Adamo tanquam Cir-
culo exorta est, & ex utroque, Circulo nimirum
Quadrato conjunctis, Humani Generis fertili-
s & propagatio originem suam traxit. Propa-
gatio-

gationem hanc Veneri Poëtæ attribuerunt, signoque notarunt composito ex Circulo & Quadrato, ac memoriæ prodiderunt, Deam Venerem ex spumâ Maris & sale natam, solaribusque radiis exsiccatam fuisse.

Insigne Veneris accuratâ mentis consideratione expendatur, admodum perspicuè docens, quàm sapienter, & prudenter à Veteribus Naturæ mysteria suis signis adumbrata fuerint.

Rotundo Circulo Venus signatur, cruce ac Circulum appentâ; Circulus solem, & crux sallem notat. Nam quando quatuor lineæ finibus suis extremis junguntur, crucem efficiunt. finibus singulis in unum punctum concurrentibus. Sin verò omnes istæ lineæ in quadrum dirigantur, Quadratum formant. In rebus ergò signatis Crux & Quadratum non nisi externâ figurâ differunt, & re ipsâ unum & idem significant.

Ut melius mysterium hoc apprehendi queat utriusque harum Creaturarum Dei maximarum solis pura & salis, à quibus omnes res proficiunt, secundum Latinas suas significationes SOL & SAL, veram signaturam ipsis à Veteribus attributam interpretabor, ut evidenter pateant gradus nobilitatis, & bonitatis, quibus inter se distent. Quò plures enim in his vocabulis circuli conspiciuntur, eò plus puritatis & bonitatis rebus, quas notant, inesse arguunt. Quò plura vero Quadrata vocabulo adsunt, eò plus terræ,

erræ, imperfectionis, & impuritatis rei signatæ desse commoſtrant. Axioma autem hoc in iis tantum vocabulis locum habet, quæ à veteribus uivis rei imposita sunt, in cæteris non item.

Cum igitur extrà omnem dubitationis aleam ositum sit, quod hæc duo vocabula sol & sal à veteribus secundum veram signaturam rebus, uas signant; indita sint, ea porrò explanabimus.

Primò autem hîc notandum, quod omnes formæ & figuræ Vegetabilium, videlicet Arborum, herbarum aliarumque ex terrâ nascentium rerum, ut & Animalium, sive hominum, sive bestiarum, atque ipsorum Mineralium ex solo Circulo & Quadrato originem sumant, adeó ut ex ipsis, quæ rotunda aut longa sunt in omnibus membris, & corporibus, cognosci possint. Hominis nim corpus, ut & arboris truncus non solum rotundam sed etiam oblongam obtinent figuram, eademque figurâ cuiusvis digiti articulus, frontis ac rami ipsarum herbarum & arborum conspiciuntur, ità ut in ipsis passim Circulus & Quadratum reperiantur. Non solum verò omnes creaturæ Dei eadem signaturâ notatæ sunt; Verum etiam omnes scripturæ & literæ ab Adamo, Noacho, eorumque posteris profectæ ex Circulo & Quadrato exordium cœpère.

Exemplo sunt Latinæ literæ ab initio usque ad finem, quas omnes ex Circulo & Quadrato compositas deprehendes. A. duas lineas & dimidiam

diam Quadrati continet. B ex duobus semicirculis, & unâ Quadrati lineâ constat. C. est Semicirculus, D. Semicirculo & una Quadrati lineâ absolvitur. E. Quadrati tres lineas & dimidiam habet: F. Duas & dimidiam ejusdem. G. Literam semicirculus & dimidia Quadrati litera componit. Atque sic deinceps usque ad ultimam Alphabeti literam, itâ ut omnes, quotquot etiam sunt, ex Circulo & Quadrato à Veteribus combinatæ posteris mysteria illa significandi & adumbrandi causâ relictæ sint.

Cum igitur in præcedente opusculo de Naturâ salium, solem & salem omnium rerum principium esse, evidenter demonstraverim operæ præteritum duxi, duo ista vocabula, SOL, & SAL secundum naturam suam interpretari, & probare, quod omnium rerum verum principium verusque finis existant.

Inter utrumque vocabulum SAL, & SOL, nullum aliud intercedit discrimen, nisi in voce, sal, media litera Alpha, & in alterâ, sol, media litera Omega, quibus duabus Johanni se Christus manifestavit. Initialis autem & finalis litera utriusque voces similes, aut eadem sunt, vocemque utramque literæ intermediæ Alpha, & Omega discriminant, idque non immeritò, & non sine magni momenti ratione. Nam ut SOL ab initio SALEM generat, & cuncta, quæ sunt, eidem suam originem acceptam ferunt: Itâ & finis omnium rerum continget novissimo illo die, quo cuncta ex sale

le nata & orta à sole & Igne rursus consumen-
 ir, ut Petrus scribit, nempè quod sol, Luna, &
 ellæ omnes de cælo delapsuræ totum terrarum
 rbem in favillas & cineres redacturæ sint. In
 o le igitur & SALE principium & finis om-
 ium rerum perfectè cernuntur. Nec tantum
 rincipium & Finem omnium rerum, ipsumque
 rrestris, & caduci Mundi interitum hæc duo
 ocabula nobis ob oculos ponunt, sed etiam to-
 im SS. Trinitatis mysterium, Deum patrem
 ata, Filium & Spiritum Sanctum manifestant,
 patefaciunt, quod quam clarissimè oculis subji-
 ere possem.

Sed quoniam doctissima illa, ipsius Naturæ
 indamentis innixa Schola Ægyptiaca evanuit,
 Sophistici ludi è contrario invaluère, qui va-
 issima loquacitate suâ Veritatem penitus op-
 resserunt, & in exilium ejecerunt: fieri facilè
 offet, ut crabrones irritarentur, si talia in lucem
 ublicis scripris protraherem, quæ imperitæ do-
 orum turbæ cognitionem fugiunt. Itaque sa-
 us est tacere, quam litibus non necessariis se-
 osum impedire.

Alios vero etiam fuisse, qui mysteriorum sale
 ccultorum non fuère nescii, ut videamus, con-
 altum mihi visum fuit in fine hujus dissertatio-
 is subiungere sententiam docti cujusdam Viri
 Græcam vocem *ἀλς* cap. 13. lib. 4. explicantis,
 e quasi in conspectum deducentis maximum
 ysterium Dei eodem occultatum, ut ità ad ejus-
 dem

dem Scriptoris librum doctissimum de Sale legendum invitetur, ut quippe continentem quamplurima lectu dignissima, lectionis quorum neminem tædebit, aut pœnitebit. Scriptori nomen est Bernardini Gomesii, Scriptumquè ipsum Francofurti anno 1605. in lucem prodiit, dignum sanè, quod ab unoquoque legatur, eo nomine etiam illis, qui boni quid addiscere cupiunt, à me studiosè commendatum.

Ad propositum rediens seriò affirmo, Metallorum Naturam, & proprietatem non solum ex Signatura ipsis à Veteribus Philosophis assignata sed etiam ex ea, quam ignis in ipsa introducit apertè cognosci & addisci posse, & Signaturam hanc ab igne profectam Philosophorum Signaturæ illi longè præferendam esse. Non tamen ideò quod Ignis Elementum majori polleat authoritate, quam omnes Philosophi unquam polluerint aut etiamnum polleant, aut pollere possint. Sed eâ de causâ, quia ignis semper immutabiles edidit actiones, & nullos errores committit, aut committere potest, si modò ipse operator, qui Ignem tractat, ab operandi modo non deviaverit; Quovis enim tempore uno eodemque modo Metallorum Signaturas demonstrat.

Igni hoc datum est, ut, quandocunque volumus, Metallorum occultam Naturam, & absconditas proprietates singulari signaturâ nobis conspicendas & cognoscendas exhibeat. Quemadmodum enim Spiritus aliquis Vegetabilium Ar-

ens, aut Sal Vini Volatilis haustu absorptus in omnibus Naturam & proprietates ipsorum exitat, & oculorum conspectui exponit ea, quæ homo aliquis in recessu habet, & quæ non inno-
uissent, nisi calidus Vini spiritus eadem expul-
set, & manifestasset: Ità etiam cum Sale com-
paratum est, qui, ut in præcedente de Salium Na-
turâ tractatu docuimus, potestatem & facultatem
abet Metallorum Naturam excitandi, & Medi-
cinales eorum virtutes manifestandi. Ignis verò,
e quo hîc agimus, eorum perfectionem oculis
nostris subjiciendi facultatem obtinet.

Sicuti enim Spiritu Vini puro Hominis Spiri-
tus vitalis mox recreatur, & expergefactus conse-
nim Signaturam, cordis penetralibus intimis ab-
batam, prodit; adeò ut Sanguineus cantet, saltet,
dat, & amoribus occupetur, Cholericus in li-
s, rixas, & pugnas prouat, Phlegmaticus deses-
mno indulgeat, & Melancholicus speculetur,
editetur, aut ploret. Has Signaturas Spiritus
Vini ex intimis hominum adytis eruere, & elice-
novit.

Eâdem omninò ratione Metallorum Signatura
pergefit, excitatur, & educitur Ignis operatione,
quando nimirum in catino, aut crucibulo Metal-
liquantur. Mox enim & ab initio fumus ex ipsis
iens cujusvis naturam & proprietatem indicat.
Zurum purum, & ab omni additione liberum nec
quidquam fumi emittit, cum Sale fufum purpu-
rum reddit exhalationem: Argentum, quan-

tumvis purissimum semper aliquid fumi cœrulei, amari, & Injucundi exhalat. Cupri fumus viridis est, & fœtet : Ferri non tam multum, quàm Cupri, qui ruber etiam fœtore suo nasum ferit. Plumbum & Stannum fœtentem, venenatum & album expirant halitum : Argentum Vivum totum quantum venenato fumo abit, & evanescit. Atque hæc fumorum signa sunt, quibus liquata metalla, quando non commixta sunt, à se invicem distingui, & dignosci solent. Ut primum verò Cupri, aut aliùs alicujus Metallii imperfecti parum Auro, vel Argento admixtum fuerit, fumus confestim mutatus probam, sive examen dubium & incertum reddit. Metallorum tamen perfectionem dijudicandi per Ignem, omnium hoc est perfectissimum, & certissimum experimentum : si Igne admodum forti ità liquentur, ut in catinam se moveant, & quasi in gyrum vertant. Quò autem hic motus rotundior fuerit, & altius se eleverit, eò perfectiora Metalla adesse innuet : Depressior, & æqualiore, seu planiore superficie subsidens argumento erit, parum illis Metallis liquatis inesse perfectionis. Facili negotio hujus rei fit periculum, quo comperitur, Aurum inter cuncta Metalla maximè rotundo, seu Sphærico motu in catino moveri ; Proximum huic esse Argentum, huic succedere Cuprum, Cupro Ferrum, Ferro plumbum, & post hoc ultimum sequi Stannum. Eandem perfectionis & imperfectiois differentiam commonstrat liquati Metallii effusi

n lapidem Porphyrium, aut similem alium pro-
pè lævigatum, & ahenò aquam continenti ità im-
positum, ut ejus superficiem Metallum effusum
excepturam aqua non attingat. Hoc itaque in di-
ctum lapidem effusum in quàm plurima dissilit
grana majora, & minora, ac rotundiora, aut mi-
nus rotunda, prout Metallum purius vel impu-
rius fuerit. Ex omnibus autem Metallis nullum
imperfectius est Stanno per effusionem in ejus-
modi lapidem rarò admodum, granorum instar,
se dispergente, sed, si dextrè effusio ista admini-
stratur, in latitudinem se dilatante, & in formam
admodum tenuem, chartæque scriptoriæ similli-
mam abeunte, adeò ut chartæ instar ad scriben-
dum, & literas stylo pingendas aptari, complicari,
designari, & more aliarum literarum atramento
scriptarum ad alios mitti possit. Talibus literis
ex Stanno confectis nulla aqua nocet, ideo neces-
sitate postulante utilissimis futuris, si clandestinis
literis aliò missitandis opus fuerit.

Ut autem Stannum in bracteas adeò tenues se
diffundat, & in grana Auri & Argenti more non
dissiliat, in causa est imperfectio, quam & supra
posita ipsius Signatura satis evidenter arguit, par-
tem rotunditatis continens, & maximam sui par-
tem ex Quadrato desumpta.

Perfectionis Metallicæ cognitio acquiritur
etiam ex rotunditate motus Metallici in Exami-
ne Saturnino, seu separatione, quæ fit per Plum-
bum in Cupella, ubi Aurum præ cæteris omnibus

Sphæricâ rotunditate bullit , & , Plumbo omnino igneâ violentiâ per fumum ejecto, in ipsa Cupella puro, rotundo , aut Sphærico corpore remanet cum primis si nimis multum Aurum non adfuerit.

Argentum corpore suo rotundo, quo remanet Auro non respondet , Cuprum tamen rotunditate superat, quod nonnunquam etiam purum & rotundum manet, si ejus parva fuit portio.

Ferrum & Stannum Plumbi examen per Cupellam non admittunt , sed huic indurato omnem fluxum adimunt , ut in pulverem combustionis redigatur.

Argentum Vivum ab igne penitus in aërem expellitur , in quo tamen perpetuum fluxum servante , atque ita frigido perfectionis Signaturâ animadverti potest , quod perfectione suâ præter cætera imperfecta Metalla ad Aurum & Argentum proximè accedat. In parva enim grana diffusum currendo rotundum aut Sphæricum corpus exhibet, atque Aurum liquefactum imitatur, adeo ut non sine ratione Veteres in Signatura ejus depictenda, Solis , Lunæ, & Quadrati signis usi fuerint. Intus profecto, totum quantum, purum purum est Aurum, & Argentum, si coagulatur, quo verissimum mihi experimenta plurima per Aqua Gradationis, ut vocant demonstrarunt. Experimenta inquam , quæ parvis instrumentis absolvi magnis hæctenus , & prolixâ copiâ absolvere non potui. Si libido idem tentandi juniorem aliquem incesserit

ncefferit, periculum faciat, si volet, & inprimis caveat, ne aquis corrosivis & mordacibus utatur, atque hoc pacto Argentum Vivum fugacius eddat.

Verum Sulphur quærat, & agnoscat oportet, quod si rubrum fuerit, rubro etiam vinculo vinciet: Album verò itidem constantem suum colorem servabit, & albo vinculo ligabit; aliàs in furam se dare solet.

Pauca hæc Divinæ Metallorum & Planetarum Signaturæ Studiosis quin significarem, intermittere non potui. Cujusvis est in hujus scientiæ exercitio ingenii sui vires occupare, ut mirarum rerum gnarus fiat, inprimis earum, quæ in Vocabulis latent, impositis ipsis rebus Signatis à Veteribus, qui maxima secreta tam Cœlestia, quam terrestria invenerunt, & iisdem comprehendunt. Nonnulla talia Veterum vocabula hîc interpretatus fuisssem, ni in eorum interpretatione mihi fuissent eliminanda, quæ Vulgò ignorari, aque de causâ silentio præterire satius est. Qui tantæ scientiæ operam dare vellet, rerum multarum mirabilium compos fieri posset. Sed de his: Fundamentum in præsentia locasse sufficit: Prætera ei relinquo, qui quærendi studio incensus animum suum ad hanc cognitionem acquirentiam appulerit: Si viam regiam ingressus fuerit, lura quàm quæret, aut cupiet, inveniendò sibi comparabit.

Montes quin etiam, & Sylvæ ac Regiones

signaturis suis non solum à Deo sibi concesso thesauros, & divitias donatas indicant, verum etiam suæ fortunæ ortus, incrementa, & interitum prædicere & innuere solent.

Reliquum est, ut & Salium Signaturas paucim excutiamus, & videamus, quibus signis à Deo signati sint, & quibus item suas proprietates, & naturam significant. Proculdubio suis insignibus insigniti sunt, cum primis vero ipse Sal Vulgaris qui cur non haberet Signaturam suam, cum omnium aliarum rerum origo existat? Nulla adeo vilis herbula, nullusque vermiculus adeo abjectus reperitur, qui suis notis à Deo datis careat, quibus naturam, ac vires suas oculis nostris expositas nobis patefaciat. Superius indicavi Solem Circulo & eidem imposito Quadrato Salem designaturum esse: In Sole verò & Sale omnes orbis Terrarum res, ut Vegetabilia, Animalia, & Mineralia generationis, propagationis, & augmenti initium & finem habere: Omnibus etiam ex Sole & Sale ortis rebus à Deo Omnipotente certam esse Signaturam inditam, ex qua ipsarum natura, vires, virtutes & proprietates agnosci queant: Nec hoc solum asserui, sed etiam affirmavi, cuncta linguarum, & vocabulorum mysteria per utrumque signum, Circulum puta & Quadratum investigari, & agnosci posse.

Hæc adeo vera & certa esse, ut omnem refutationem rejiciant, unicuique fidem faciam unice saltem argumento hîc adjecto, quod vel simpli-

cium puerorum captum non superet, si Invidi illi ignorantia Fratres nimia sua superbia elati intelligere illud petulanter detrectent. Circulo Solem convenienter & appositè signatum esse nemo inficiabitur, quia alia figura nunquam se conspiciendum exhibet, nisi Sphærâ igneâ, & rotundâ, quod Signum à Veteribus Soli attributum usque ad hodiernum diem superstes mansit.

Salem Veteres etiam Quadrati notâ insigniverunt, quæ longi temporis progressu, & hominum negligentia evanuit, aded ut quisque pro lubitu & arbitrio Salium Species notaverit, hic hoc, alius alio modo; atque hâc occasione ferè apud unumquemque Chymicum peculiare inveniuntur characteres, quibus unus non eo, quo alter, pacto utitur. Plærumque autem hodierno die apud ipsos in more positum est Sales sequenti pacto signare. Vulgaris & Culinarius Sal Circulo pingitur transversâ lineâ secto: Salpætræ Circulo ovi formam repræsentante, & secto lineâ ex superiore in inferiorem apicem ducta. Quisnam verò his Salibus ejusmodi notas affixerit, mihi non constat, nec multum refert, sive quis sciat, aut nesciat: Proculdubio homines fuere, qui Sales ad summam puritatem deductos nunquam viderunt. Vulgares enim Sales, ut ubique reperiuntur, propriam suam figuram & formam non habent, quam habere debent, ac post summam suam mundationem nanciscuntur. Sic Vulgaris ille, & simplex Sal, ut ex Mari, aut

fontibus Salsis, vel fodinis conficitur, veram ac propriam suam signaturam non habet, nec etiam ob multas suas feces terrestres habere potest. Postquam verò cunctis fecibus remotis summam puritatem & munditiem adeptus est, suo vero signo, nimirum Quadrato in conspectum prodit, & quod sibi signum debeat, demum indicat. Hoc à Veritate alienum non esse demonstravi jam in opusculo meo de Natura Salium, ubi docui, quo pacto quivis Sal Culinarius & Vulgaris ita purgandus sit, ut non amplius squamosus, turpis, obscurus & astringens, sed in parvis micis, æquè atque magnis frustis, clarus, instar Crystalli pellucidus, sapore suavis, & figura quadratus aut Cubicus existat, & quòcunque etiam projectus supremâ superficie semper quatuor angulos quadrato similes, & quasi secundum artem Circino formatos exhibeat. Hâc formâ purissimâ prodiens ita Mortales alloqui videtur: Hic formam meam veram & naturalem videtis à Sole Patre meo mihi in corpore aquæ, Matris meæ datam, & concessam; quam terra quidem asperâ, & vili veste cooperuit, sed ars rursus (Deo sit laus) detraxit, formam pristinam multorum ægrorum commodo futuram mihi restituendo. Sicut igitur ab initio creatus sum, ita & nunc in medium prodeò, sine impedimento ea præstiturus, ad quæ efficienda Creatio Divina me destinavit. Si Sol in Firmamento casu ita deturparetur, & corrumperetur, ut lumen suum amitteret, fieri neutiquam

nam posset, ut aliquid vivi vel per unum diem
in orbe terrarum superstes maneret. quod ipsa
experientia nobis monstrat, quando Luna
per horam tantum inter oculos nostros & Solem
intercedens ejus radios ex nostro conspectu eri-
t; quo in casu ipse Sol neququam patitur,
nec ullo modo corrumpitur, sed tantum impedi-
tur, quò minus parvo illo tempore radios suos vi-
fificantes ad nos transmittat. Quod si igitur tam
parvum impedimentum in Orbe Terrarum tot
torbos, aliaque incommoda hominibus causa-
ret, quidni & feces Solem obscurantes, ac natu-
ralem ipsius formam cooperientes, & ignobilio-
rem reddentes ipsius viribus & virtutibus impe-
dimento & detrimento essent? Unusquisque ju-
det, si crassus atque impurus Sal omnibus ho-
minibus & bestiis tantum commodi affert, quid-
am emolumentum ipsis allaturus sit, si ad sum-
mam sui corporis puritatem redierit.

Quandoquidem igitur Generis Humani ma-
ximè interest, ut purissimo ejusmodi Sale fruatur,
hinc copiam secundum præscriptum in meo de
naturâ Salium Tractatu purgandi modum para-
statui, ut plurimorum commodo inservire
possim.

Cæcis Mortalibus oculos tenebris coopertos
 tandem apertum iri spero, ut videant, quàm
 longo temporis intervallo à cæcis ductoribus se-
 ducti sint, & hoc comperientes tandem valetu-
 dinis suæ accuratiorem rationem habeant. Exi-

guus profectò labor, & parvi admodum sumptus ad Salis Communis sive Culinarii mundationem requiruntur, ut à terrestribus suis fecibus liberetur, & clarus, pellucidus, ac cubicâ figurâ ornatus in aquâ concreascit, & quidem sine ullius alijus peregrinæ rei additione per solam solutionem, filtrationem, & proprii sui spiritus coagulationem.

Si his operationibus salem ad summam puritatem deduxeris, audacter asseras licet, quod tale sale potitus sis, qualem ab initio in mundâ aqua purus sol operatus est. Quando sol in summitate Firmamenti constitutus libenter admodum suo officio fungeretur, impeditus tamen crassis & turbidis nubibus, inter ipsum & Terram se interponentibus, quo minus suorum radiorum cuncta calefacientium nos participes reddat, non est, quo querelis nostris in ipsum culpam conferamus, ut pote qui in culpâ non est, sed potius densæ illæ & crassæ nubes, quæ nobis splendorem & efficaciam ipsius eripiunt.

Sic etiam cum sale comparatum est, qui libenter quoque munus suum sibi à Creatore Omnipotentissimo impositum obiret, nisi à terrestribus suis fecibus impediretur. Idcirco impedimentum hoc non sibi, sed fecibus intervenientibus, quæ viribus illis tam salutaribus remorantur obijciunt, acceptum est ferendum. Si æquè in potestate nostra situm esset pro arbitrio nostris nubes istas crassas à sole remove, ac penes nos

est pro lubitu feces terrestres à sale sejungere, summam profectò operam daremus, ut singulis annis æstatem nobis commodam efficeremus, quod tamen fieri non potest, cum Deus summus ille Paterfamiliàs soli suæ potestati hoc reservaverit.

Quod ad Salispetræ Signaturam attinet, ea certè admodum inæqualis est, ob summam hujus Salis diversitatem, inde orientem, quod aut probè aut malè purgatus vel pluribus vel paucioribus fecibus, sive peregrinis Salibus inquinatur. Vulgaris ille, qui ad Pulveris Pyrii confectionem requiritur, nunquam perfectè purus, sed aliis Salibus semper mixtus est, qui ut consueto & vulgari modo per Solutionem & coagulationem perfectè ab eo separentur, fieri nunquam potest. Hinc etiam nullum invenies Salempetræ, qui veram & genuinam Signaturam, quam Deus & Natura ipsi dedit, habere queat.

Quocunque enim studio & labore vulgari salpetræ ex stabulis bestiarum erutus per solutionem & Coagulationem purgetur, impossibile tamen est, ut munditiem suam debitam, & Signaturam veram consequatur. Ea tamen ut acquiri possit, sequentis Operationis auxilio quis utatur oportet.

Primò sumendæ sunt aliquot libræ Salispetræ, quæ per Solutionem & Coagulationem purgandæ sunt, & quidem toties iteratam, donec eam
acqui-

acquirant puritatem, quam admittere per vulgarem hanc operationem Sal iste solet. Ita mundatus in duas partes æquales dividendus est, ac altera earum miscenda terræ figulinæ albæ, ex qua globuli formandi, in Sole exsiccandi, & retortæ vitreæ probe luto munitæ, aut alii terreæ nullos emittenti spiritus immittendi sunt, ut purus Nitri Spiritus per destillationem eliciatur, & vitro capaci aquam, quam libenter ingreditur, continente, & retortæ adjuncto excipiat. Altera verò Salispetræ mundati pars catino, seu crucibulo immissa per injectionem carbonum ligneorum, aut Tartari, vel Reguli Antimonii stellati figenda, in igneum Salem redigenda, aquâ pluviâ solvenda, & per chartam emporeticam, aut filtrum transmittenda est. Fixi hujus Liquoris Nitri guttatim tantum affundendum est Spiritui Nitri destillato, quantum ad eum figendum sufficit. Operatio hæc summum excitat strepitum, cujus cessatio affusione cessandum esse monet, & indicat, quod duæ hæ Naturæ contrariæ, Spiritus nimirum acidus, & Liquor Nitri fixus mutuâ cæde corruerint, & Spiritus corrosivus corrosivam suam naturam, Fixus vero, & Igneus Liquor suam igneam qualitatem amiserit, utroque ad pristinam Salispetræ naturam redeunte. Ex hoc Liquore cum vitro arenæ imposito tamdiu per destillationem inutile Phlegma eliciendum est, donec cuticula in superficie se conspiciendam exhibeat.

Refri-

refrigeratâ arenâ vitrum eximendum, & in fridum locum reponendum est, ut unâ nocte Cryalli oblongæ & acutæ concreſcant, effuſione reſiqui liquoris liberandæ, qui repetitâ priorè operatione reliquo Phlegmate per deſtillationem in arenâ liberandus, & ruruſus frigori exponendus eſt, ut ſuas Cryſtallos reddat. Quicquid poſt utramque operationem ſuperfuerit, in arenâ per evaporationem, donec cuticula appareat, ruruſus deſtillandum, & in frigore in Cryſtallos redigendum eſt, quæ, ut vulgaris Salpetræ, in uſum adhiberi poſſunt. Duarum primarum Operationum Cryſtalli conjunctæ adhuc ſemel aquâ pluviâ ſolendæ, filtrandæ, & per evaporationem Phlegmatis in novas Cryſtallos redigendæ ſunt, quæ in ar nivis albiffimæ in longitudinem tenuem, ſexſingulam, & adeò æqualem ſe extendent, ac ſi plabrâ dolatæ eſſent; quippe ne minimam quidem in ſuperficie ſcabritiem aut aſperitatem ostendunt, ſed veram & naturalem Salispetræ Sinenſis naturam exhibent. Si ſalem hunc ad majorem puritatem deducendi cupiditas aliquem inceſſerit, poterit is eum ita mundatum ruruſus in duas partes dividi, & ex alterâ Spiritum corroſivum per deſtillationem evocare, alteramque per carbonem degere, utroſque per commixtionem & confuſionem necare, atque ita repetitis illis, quas modo docuimus, operationibus longè puriorem Salem petræ parare, admirandis tam in Medicina quàm Alchi-

Alchimiâ operationibus efficiendis aptissimum, & utilissimum, ut passim ex meis Scriptis liquet. Si rectè operatus fueris, omnes Crytalli, nullis exceptis, erunt in longitudinem æqualem directæ, & sexangulæ, sine ullâ asperitate & scabritie, quæ vera & genuina Salispetræ recta & probè purgati Signatura existit.

• NB. Fixus Liquor Nitri per longum tempus in aëre relictus, & postea usque ad cuticulam evaporatus in Crystallos concrefcit parvas, stellarum effigiem repræsentantes, quarum figura rotunditate apparet adè concinnè ordinatâ, ut radii illi sex, medio ex corpusculo exeuntes, in æqualem distantiam & longitudinem quam exactissimè circino distributi & dispositi fuisse videantur. Admirandum profectò, & stupendum Naturæ opus, atque Signatura priori longè dissimilis, utpote quæ sexangula quidem, sed circulari ambitu comprehenditur, cum altera etiam sexangula in longitudinem directam, & acutam se extendat. Quæ hîc de vera Salis Communis ac Salispetræ Signaturâ tradidimus, ea quoque intelligenda sunt de Signatura cœterorum Salium, qui ab omnibus suis fecibus & sordibus liberari volunt, si veram suam Signaturam ostendere debent.

Vitriolum & Alumen, quæ semper in nodosam, & inæqualem figuram concrefcunt, postquam sordes suas deposuerunt, claras & pelluci-

exhibent Cryſtallos, longè tamen pulchrioris, ſi aliquot operationibus purgata fuerint. Imò ſumam puritatem redacta inſtar Salis Communis cubicam induunt figuram, elegantiã tamen, pulchritudine, & concinnitate illius figuræ ædentem. Hinc patet, Naturam ad ſuos fœtus decorandos & exornandos promptiſſimam eſſe, modo auxiliariſ manus ipſi ab Arte præbeatur.

Antequam huic de Salium Natura Tractatui Solophionem imponam, conſultum mihi videtur prædicare, quibus dignitatis gradibus dua iſto Vocabula S O L & S A L à ſe invicem diſtent, & diſtinguantur.

Vocabulum S O L binos circulos, & dimidiam Quadrati partem continet. O. totus eſt circulus; S. duos habet ſemicirculos, qui conjuncti integrum efficiunt circulum; Hic in medio ſectus, dimidiam ſectionis partem ſuperius verſus dextram, & alteram inferius verſus ſiniſtram vertens quos dabit ſemicirculos literam S. efficientes: L. dimidia Quadrati pars eſt.

Vocabulum S A L unum tantum circulum exhibet literâ S. ex duobus ſemicirculis conſtante: Quadratum item unum in literis A & L conſpicuum, quod indicio eſt, bonum in Sale temperamentum eſſe partim ex Elementis cœteris, partim à terrâ combinatum. Sol puritate Sale longiſſimè ſuperat, non tamen abſolutè perfectus, quod
litera

litera L Quadrati dimidia pars innuit. Absolutum autem & perfectâ puritate præditus esse nequit nec etiam est, ut demonstrant Telescopia illa hodierna, quorum ope Solares illæ maculæ his temporibus observantur. Nec etiam absolutam illam perfectionem habere debet, quæ unius & Solius est Dei, & non ullius Creaturæ, in quarum numero Sol etiam existit. Eum tamen inter omnes Creaturas purissimum esse, nemo est, qui inficiari audeat. Hinc factum est, ut Soli Divinus honor sit exhibitus ab Ethnicis ignorantibus, præter creatum, adhuc alium æternum & increatum Solem esse. Hic est ipse Deus Omnipotens Elementaris & lucentis Solis, qui secundum Christi verba in fine Mundi etiam peribit, Creator. Pari ratione Sal duplex est; Æternus nimirum, Divinus, & Cœlestis, unus, atque alter Terrestris, & caducus. Et ut ex Æternâ Luce, & Divino, atque Cœlesti Sale Spiritus Sanctus exivit ad calefaciendum, & illuminandum corda tenebris obruta, & animas hominum contra dolos, fallacias, & cædes Satanæ defendendum: Ita etiam ex Elementari Sole sive Ignis & Terrestris Sale prodit nobilissimus ille Spiritus Salinus, ut corpora humana roboret, contra varios morbos defendat, & in valetudine bonâ conservet. Itaque est Æternus & Divinus Sol, Cœlestis Sal, & Spiritus Sanctus. Est item Elementaris, & caducus Sol, Sal, & Spiritus. Nostri autem est muneris, ut Æternum Solem

Solem amemus, laudemus, honoremus, & adoremus, atque eidem animæ nostræ salutem commendemus. Temporalibus verò & caducis rebus summa cum gratiarum actione ad necessitatem nostram utamur, & fruamur.

BERNARDINI GOMESII

Explicatio vocabuli ἅλς sive Salis.

¶ Sed antequàm ad divinos hujusmodi locos enodandos accedamus, divino Numine, & gratia Spiritus, quem unicè invocamus, refundi nos portet. Ut quod nulla augurali sub faba, & divinatione prænosci potest; divino tandem flatu, ac instinctu duce, non aberrantes, exponamus. Cùm in tanta, adeoque ineffabili vinorum tractatione, si fortè (quod absit) raverimus, nulla nobis venia; sin autem rem è, feliciterque profequuti fuerimus, soli Deo, que summo Salis datori Christo gratia & universa laus sit tribuenda.

De primo igitur ostendendum, quis sit cœlestis Sal, quonamve pacto à terrestri, de quo egit Christus in Euangelio, distinguatur. Ac quòtiam Evangelica Christi verba magnam nobis dicendum de ipso vim addunt: haud inconcinnum fore arbitramur, si Christum, qui ut apostolos majores nostros perinsigni titulo de-

coraret, vocavit Salem terræ: nos ipsum summum, atque intemeratum Salem cœli appellemus. Vix enim est ex tam multis inferioris naturæ comparatis, quod ad divinam adumbrandam, vim, ac efficientiam Salis hac in parte præcurrat. Est namque Christus, ipsiusque beatissima humanitas, unicum cœlesti beatorum mensæ appositum salillum. In quo Sa est plenitudo ipsius Divinitatis infinitæ, inexhaustæ, atque interminatæ: quæ & cœlum & terram cum omnibus, quæ in eis sunt, tum infinitè redundans implet; tum rursus coniciens sese ad captum nostrum, universis etiam suavissimè degustanda exhibetur. Ab ea quippe, cuncta, quæ ubique sunt, & quæ fuêrunt unquam, atque ullo post tempore erunt; & suum ipsa esse, & quòd perfecta sint, & si qua nulla essent, pro optimo, divinoque sui condimento, atque ut conditori saperent, acceperunt.

Hanc itaque Divinitatem, unam & eandem tribus communicatam Personis, Sal suo, qui in una syllaba constat trium literarum nomine tam Græcè quam Latinè, quodammodò exprime, seu potiùs adumbrare conatur. Nam licet Chaldaicis, Hæbraicisque in literis præcipuè (quòd iis loquutus sit Deus) sacra inclusa sunt, atque divinitus impressa Mysteria: non tamen his omnino vacant elementa linguarum præserti

præsertim Græca, quæ ab illis & derivata fuê-
 e, & constructæ ex his voces, rebus, non
 pro arbitrio, sed ab earum proprietate, ut Plato-
 ni Græcorum maximo placuit, impositæ. Siqui-
 dem infinitatem, atque immensitatem divinam,
 Græcis literis expressam, & explicatam fuisse,
Apocal. 1. ostenditur; ubi Joannes Christum
 omnium de seipso prædicantem vidit, audivit-
 ue. *Ego sum α. & ω. Principium & finis.* Nam
 quemadmodum Sol dum levia & perspicua luce
 iâ attingit; ab his protinus redditur ipsius ima-
 go & splendor; ita cœlestis, atque infinita di-
 vinitas, cuncta bonitate sua quasi splendore
 perfundens, non modò rebus ipsis, verùm et-
 iam & literis, quibus res elucescunt, ac per-
 vicuæ fiunt, impressum sui vestigium relin-
 quit: quale in Sale quidem Græcis designato
 totis inesse reperimus. Nam quod Latinè Sal, id-
 eum Græcè, αλς dicitur: iisdem ipsis utro-
 que literis, licet commutato ordine, expres-
 sam, atque cum tres illæ sint una tantum sylla-
 ba, prolatum. Sed Græca vox utrumque expri-
 mit apertius.

Est enim prima ejus nota α. quæ ab infini-
 rotunditate, duobus veluti cornubus, in con-
 sequentes literas produci videtur. Quæ nota
 cum Sacrosancta, divinaque illa Triade colla-
 ta, primam ejus Personam, immensi scilicet Pa-
 tris, designat. Qui tum, αλφα, utpote princi-

pium est seipſo infinitum ; tum idem duabus eſe productionibus, aliis divinis Perſonis naturam ſuam effundit, atque infinitè communicat : quarum alterâ, videlicet generatione, Filium ; alterâ verò, nempe ſpiratione, unâ cum Filio, Spiritum Sanctum producit. Quin & ut ipſummet aſtendit, æternam illam, infinitam, atque interminatam ejuſdem ſummi Patris potentiam divina quædam ipſius operatio conſequuta eſt, quæ idem ex tempore, ab omnipotenti infinitate ſua, ſeſe ad univerſa procreandum effudit. Ut pote dum etiam duobus cornubus, benedictionibus inquam, altera, creatione rerum ; altera verò earundem conſervatione ; & per omnipotentis Filii ſapientiam, & per ſacri Pneumatis bonitatem, creaturis omnibus eſſe imperatur.

At, quæ media ſequitur λ. nota eſt ſuavitate plena : quæ tum ore rotundo, & ad hilaritatem composito profertur ; tum figura ipſa non admodum eſt vero circino diſſimilis. Nam à ſuperiore angulo duo deorſum tendentia latera trianguli figuram, abſque baſi tamen, ſine termino, videntur efficere, ut ipſamet litera exprimit. Quæ ruruſum nota ad illam eandem Triadem relata, ſecundam ejuſ perſonam, Filium ſcilicet, ſuaviſſimo Patris ore prolatum verbum repræſentat. In quo duæ æternæ, ut vocant, relationes, quaſi duo infinita latera, reperiuntur

iuntur : altera, quâ ad Patrem, à quo æterna sui generatione procedit ; altera, quâ in Spiritum sanctum, quem unâ cum Patre spirat, æterna, & infinita habitudine, sineque ulla intermissione re-vertitur.

Sed neque eidem notæ λ. æterno inquam, Dei Filio, mediatori Dei, & hominum Christo, sua etiam beneficentissima in tempore actio de-ruit : Ut qui divinitatem & humanitatem complectens, lapisque angularis ipse factus ; utrumque parietem, Israëliticum videlicet populum & Gentili, quasi duo latera connexuit. Unde tam munitum, adeoque tutum utrique in eis condidit asylum, ut confugientes, mortiferam perpetuæ damnationis sententiam evaderent.

Demum hoc ipsum monosyllabum ε. concludit. Hæc quippe nota sinuosa quadam, atque circumflexa hinc inde ducta linea designatur. Quæ à duabus extremitatibus in sui medium progressa, duos distinctos, quasi semicirculos designat ; è quibus duci ipsa, atque constitui ostenditur. Quod lineamentum cum illa ipsa triangule comparatum, tertiam divinam personam, nempe Spiritum Sanctum adumbrat. Is namque spiritus ab utriusque, Patris scilicet, Filiique sinu, unica, eademque spiratione procedens, duas distinctas personas illas, quibus & coæqualis, & coæternus est, sic infinito amoris sui nexu connectit,

ut ipse distincta persona manens, unà cum illis, in simplicissima, individua, atque immensa natura conveniat.

Verùm enimverò ut aliis personis ; ita & Sacrosancto Spiritui sua ex tempore communicatio attribuenda est : quæ mirè exprimitur per ejusdem literæ s. ductum : si tamen inferam ejus extremitatem, quæ ab anterioribus monosyllabi literis quasi oriri videtur, consideremus. Nempe quonam illa pacto, quo ad nos, primò in dexteram porrigatur : deinde à dextera in lævam, sinuoso ductu paululum ascendendo contorqueatur : atque inde tandem, simili sequente obliquitate, rursus in dexteram desinat. Etenim faceridem ipse Spiritus ab æternis illis, ac infinitis duabus personis, quasi ab immenso infinitatis fonte progressus, dum in tempore dona sua mundo communicat, ea primùm in dexteram, hoc est in corda hominum, ad eos divino legis naturæ lumine illustrandos, & imbuendos effudit. Deinde eodem ipso remanente lumine, quasi à dextera in lævam paululum ascendendo deflectens, Mosaicam legem digito Dei, hoc est, se dictante, scriptam, Israëlitis protulit. Postremò relictâ Mosaicæ legis lævâ, in dexteram revolutus, Evangelicam legem à Christo Salvatore latam suo sapientissimo, amantissimoque gratiæ Sale condit.

Ex quibus, quod ad rem pertinet, apparet tres
 illas

illas Salis literas unam constituentes syllabam : ac rursus hanc ipsam eisdem illis tribus explicatam , indicasse nobis , in Sale esse impressum vestigium aliquod illius Sacrosanctæ , atque individuæ Triadis , quam in monade peræque , ac monadem in Triade veneramus .

Quam quidem Triadem , ut infinitam , atque æternam , ac ineffabilem rem quandam , ignotam ferè , & incomprehensam habuissimus ; & quasi remotissimum Salem , nullo unquam humano , angelicove antea deportatum salino , intactum reliquissimus ; nisi tandem divina ejusce Triadis Personam Verbum , divinitatem tantam in assumpta à se humanitate tanquam in salino Salem , nobis degustandam obtulisset . Namque hoc ipsum salinum , tum figura , & æterno splendore Patris cælatum ; tum vermiculatis passionis suæ notis compunctum , & illustratum ; atque sanctissima etiam Sacri Spiritus unctio- ne decoratum , cœlesti beatorum mensæ semper est appositum ; ad ipsorum escam solemnesque epulas , æterno , atque ineffabili modo condiendas . Utpote cum in eo prorsus reconciliati sint divini omnes , suavissimique æternæ sapientię sapes , & gustatus excellentissimi . Est enim ipsemet Christus , cœlestis , opulentissimique convivii non modo conditor sapientissimus ; sed ipsumet etiam condimentum , atque condimenta res , & esca , quæ apponitur . Per ipsum enim

cœlestis ejus Pater Rex Regum , ac dominus dominantium magnificentissimus , qui nos ex sua bonitate , atque ut bona sua amat , universo creaturarum populo amplissimum Salis congiarium , hoc est , suæ præstantissimæ gratiæ auxilium ad se inquirendum , cœlestiaque appetendum , dat liberalissimè. Sanè , ut qui ad cœleste epulum sunt vocati , congiario illo se ad hoc veniendum , in eoque felicissimè accumbendum præparent : si vero ut fatui venire renuerint , sublato ab eis congiario , sempiternâ pœnâ mulctentur. Qua in re non aliter se utrique habere videntur , quàm carnes cum ossibus , quæ simul in ollam cum aqua , & Sale ad ignem decoquenda immittuntur : atque illa post ad mensam apponuntur. Ex quibus ossa , cum neque Sale condiri , neque aqua emolliri possint , infra mensam statim canibus comminuenda projiciuntur : carnes autem quia teneritatem ex calore , & aqua , condimentum verò à Sale acceperunt , puriore mensæ Sale denuo conspersæ , summa cum voluptate eduntur. Sunt enim ut ossa carnibus , sic etiam bonis permixti mali. Quorum hi , cum neque divinum gratiæ Salem regustare , neque lustrali aquâ dilui , ac emolliri , neque cœlestis verbi calore accendi ad res divinas voluerint ; severissimo magni prægustatoris atque mensæ præfecti Christi judicio , igni , vel cruciatibus reservantur convellendi.

ellendi. Quos ille, præ duritie, obstinatos, præ-ue indignitate fatuos, insulsissimos, cælestique mensa indignissimos inveniens, de medio justorum divellit, atque in profundum barathrum, racissimis Inferni canibus perpetuo conterendos, extrudit.

At verò boni, qui non solum priore, sed posteriore etiam Sale, divina inquam, antecedenti (ut nostri ajunt) & consequenti gratia conditi fuere; ac non modo virtutibus ornari, sed meritis cruciamentorum hujus vitæ undis se extergi, exurique pro Christo passi sunt: hos tanquam perdignas mensâ carnes idem prægustator offerens Deo Patri, novo gloriæ Sale perundit: ac licet advenas & peregrinos, inter angelicos & cælestes cives simul discumbere; & peræqua cum his donari beatitudine & mansione jubet. Quamvis tamen vario promerendi cursu ad unam illam & eandem felicitatem utriusque perveniant. Nam ex quo superni illi cives angelici, ab ipso rerum exordio, & cum primum eis contigit plena optio, cælestes venturi Christi cœnas meridianis insolentissimi Luciferi prandiis prætulerunt; oppiparas quidem illas, atque, ut vocant, saliares, cum suavissimo gratiæ Sale conditas, cum splendidissimo gloriæ lumine collustratas, consequi meruerunt. At vero terrarum incolæ, ac cœlorum advenæ homines tam gravi mole corporis oppressi, densissi-

misque toti ignorantix tenebris obvoluti ; tam longum iter ad patriam longe tardiore gressu confecerunt. Non enim his sub ipso ingressu vitæ perinde atque illis , sub ipso creationis termino consecuto momento , universa totaque simul meriti occasio sese arripienda obtulit . Sed ipsos hanc potius , continua , diutinaque vitæ periodo , usque ad ejus exitum , studiosissimè , laboriosissimèque captare oportet : præterquam quod tam arduum , adeoque asperum , atque mille præcipitiis expositum iter ad patriam , tam magnas ubique peregrinis curas afferat , in tam graves sæpe animi angores , ac sollicitudines eos inducat ; ut plane , non tam humani laboris seu conatus , quam divini Numinis sit , peregrinos aut non deficere in via , aut non à vero quandoque scopo , seu viæ termino aberrare. Quod passim utique omnibus contingeret ; nisi constitutus à divino Senatu totius orbis parochus Christus, qui ubivis peregrinis suis Salem, & ligna præbet, ipsos tum reficeret, ac recrearet, tum in viam, quæ nos ad eandem cœlestem patriam dirigit, reduceret.

Hæc de Salis , Metallorum & Planetarum Signaturâ hâc vice sufficiant . Qui diligenter ea perpenderit , Naturæ penetralia satis profunde intrabit. Si vitam mihi Benignissimus Deus prorogaverit, tractatum quoque de Vegetabilium,
 Anima-

Animalium, & Mineralium Signaturis in Lucem edere constitui, in quo multa pulchra, & cujuscunque conditionis hominibus utilia occurrerent.

O Æterne, Omnipotens, Benigne, & Misericors Deus Pater, Ignis, Lux, & Sol Justitiæ, illumina & calefac omnia hominum torpore somnolento obruta, tenebris densissimis oppleta, & frigore horrendo rigida corda, ut te videant, agnoscant, ament, & timeant, tibi que pro omnibus beneficiis acceptis debitas laudes, & serias gratias exhibeant, atque ita tandem expergefacti visum suum amissum recipiant.

O Æternum Verbum Dei, suavissime, saluberrime, & sapidissime Sal Cœlestis Jesu Christe, recrea, & refice nostras ægerrimas & miserrimas animas Divinâ tuâ virtute & efficacîâ, ut nobis corroboratis nec Mors nec Diabolus nocumento esse queant.

O Sancte Spiritus, unice ad Veritatem ductor, qui ex Divino & Æterno Igne, & Cœlesti Sale prodiisti, consolare omnes tristes, & in hâc venenatâ palude, & miseriarum valle inter voraces lupos errantes & desertas oviculas, ipsasque corrobora, ut crucem suam patienter ferant: tandem ac tandem ipsas separa ab hircis fœtentibus, & deduc ad electos
omnes

omnes in viridia illa & cœlestia pascua , ut ibi
Æternum Lumen indefinenter aspiciant , Cœle-
stem Salem gustent , ac æternæ pacis , gratiæ &
misericordiæ plenitudine in æternum fruantur,
A M E N.

F I N I S.

